

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati mortalis Libri Qvinq[ve]

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

XVIII. Voluptatem carnis, quæ aliorum corporum propagationi seruit, facit
peccator suam aduocatam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

in sancto. Quis exitus? infernus,
 cum diuite epulone sine exitu.
 Itane? Audi impie D. Ambros.
 loco supra allegato: Audi, in quā
 quos Christus cælo excludat,
 inferno autem includat. Cum in-
 trauerit, inquit, paterfamilias, &
 clausit ostium, incipietis foris stare,
 & pulsare ostium dicentes: aperi nobis,
 & respondens dicit: Nescio vos unde
 estis, recedite à me operarij iniquitatis.
 Tunc incipietis dicere: manducauimus
 crum te, & bibimus, & in plateis
 nostris docuisti. Et dicet vobis: Nescio
 unde estis. Audistis quid de man-
 ducantibus dixerit? Malè scilicet
 & intemperanter māducantib.

CAPVT XVIII.

Voluptatem carnis, quæ aliorum corpo-
 rum propagationi seruit, facit pec-
 cator suam aduoca-
 tam.

NE illecebræ hæ carnis suos
 aliquando egrediantur ter-

M 4 mi-

minos, impius vel nullam, ve
 dubiam esse existimat medicina
 primū ob proclivē naturā
 hoc malum inclinationē, ob oc
 casionum deinde frequentē nu
 merum, ob eius item obiectō
 sensum vehementiorē, ob por
 tarum præterea patularum mali
 tudinem, per quas ad cor patet
 illarum transitus, tandē ob ani
 mæ excœcationem, in confide
 rationem, præcipationem, in
 constantiā, amorē propriū &c.
 Sed falsò & impiè omnino; eius
 enim mali & plurima, & effica
 cia, explorataq; sunt media & re
 media, præservatiua, curatiua &
 conseruatiua, quæ non incōmo
 dè, vt mea fert sententia, ad duo
 capita reuocari possunt, auxiliū
 scilicet diuinū, & cooperationē
 nostram. Illud, vt alia omnia, à
 Deo precibus obtineri debet.

Sup. 8. 21.

Scivi: ait Salomon, quoniam aliter

1100

non possem esse continens, nisi Deus det,
 & idcirco adij Dominū, & deprecatus
 sum illum, & dixi ex totis precor-
 dijs meis &c. Idē factitavit D. Au- *Lib. 10.*
 gustinus, cum ardens totus per- *Confes. 25.*
 fectissimæ castitatis desideria, in
 hæc verba prorupit: Tota spes mea
 non nisi in magna valde misericordia
 tua: Da quod iubes, & iube quod vis:
 imperas nobis continentiam, per quam
 colligimur, & redigimur in unum, à
 quo in multa defluximus; minus e-
 nim te amat, qui tecum aliquid amat,
 quod propter te non amat. O amor, qui
 semper ardes, & nunq̄ extingueris;
 charitas Deus meus, accende me; con-
 tinentiā iubes, da quod iubes, & iube
 quod vis. Cooperatio nostra duo-
 bus cōtinetur, fuga & pugna. Ad
 fugam lubricitatis, ceu remediū
 certissimū hortatur Apostolus
 his verbis: Fugite fornicationem: de
 qua etiā Origenes sic loquitur: *Hom. 7.*
 Et tu ergo non illam solā persecutionem *in Gen.*

M 5 putes,

putes, quando furore gentiliū ad im-
molandū idolis cogeris: sed si forte vo-
luptas carnis illicitat, si tibi libidinis il-
ludat illecebra; hac, si virtutis es filius,
tanquā persecutionem maximā fugas.

Hofstis, quod ego addo, ob fœdi-
tatem & turpitudinē tuam con-
gressu omnino indignus est. Imitandi
sunt Gedeonis milites, qui
receptui canentes suos fugarunt
aduersarios. & Tartari, qui fugi-
endo vincunt: De quibus illud:
*Qua specie Martis, venit victoria Par-
this,*

*Hac Venerem fugias, quam fuga se-
la fugat.*

Minus porro mali subest, si di-
catur: hoc loco pedem retulit;
quā hoc loco cæsus est: glo-
riosum est hoc vitiū fugere, fuga
fortitudo est, victoria est. Fugi-
enda verò ea omnia sunt, que vel
cogitationem turpitudinis inji-
cere possunt, fœminarum præci-
puè

puè fam
maledi
bera)
fortes
rum tur
etiam ca
qua cog
feruare
cessus i
prodit e
gulaq;
libido i
rarò, nò
& inert
ges; ete
Fertilis a
Nil nisi
Lectio
neruos
cōiuit
munda
dem ho
autē m
lū exit

puè familiaritas ac consortium;
 maledicti enim sunt montes (v-
 bera) Gelboë, vbi ceciderunt
 fortes Israel; aspectus deinde re-
 rum turpium; tactus itē propriæ
 etiam carnis. Onecessitatē durā,
 qua cogimur vitā fouere & con-
 seruare per mortis ministros; ex-
 cessus insuper in cibo & potu;
 prodit enim ex adipe iniquitas,
 gulaq; lignorum strues est, qua
 libido inflammatur: Luxuriat
 ratio, nō benè pasta caro. Ouum
 & inertia fœcunda malorum se-
 ges; etenim.

*Fertilis a seduo, si nō renouetur aratro,
 Nil nisi cum spinis gramē habebit ager.*
 Lectio librorum turpiū virtutis
 neruos euadens, loca inhonesta,
 cōiuiua, hilaritates, acroamata,
 mundana spectacula, cōfortiatā-
 dem hominū periculosa; Duob⁹
 autē maximè modis hoc pericu-
 lū existit, aut exēplo, aut verbis.

M 6 Vis

Vis exemplorum malorum magna est, sed maior verborum est; *1. cor. 15. 33.* *corrumpunt enim, vt D. Paulus ait, mores bonos colloquia praua; sæpeq; quô animū constantem oculi, & aliæ illecebræ pellicere non potuerunt, eū oratio impellit. Porro ita res ferre potest, vt nō satis sit ad victoriā fugere, nisi etiam ferias, id est, vt actionē aliquam virtutis exerceas, quod tum maximè faciendum, cū periculū est, ne animus dulcitudine illectus inclinēt, & assensum præbeat. Actio eiusmodi in eo primū cōsistit, vt portę animi bonis cogitationib. sanctisq; desiderijs occludatur, sublataq; voce clametur, procul, procul, occupat^o est diuersorij locus. Certè enim qui potestatē subeūdæ dom^o inimico facit, periclitatur ne plus damni quàm lucri reportet, eō quòd proditrix nostra caro*
 mox

mox se cum hoste cōiūgat. Itaq;
 non expectandū, dum ingressus
 opprimatur, sed ab ipso etiā pro-
 hibendus est ingressu. Deinde vt
 libri spiritales legantur, quod
 D. Augustinus cœlesti hac voce:
Tolle, lege, iussus est facere; cui ob-
 temperans in hæc verba incidit:
non incubilibus, & impudicitis, sed
induimini Dominum IESUM Chri-
stum, & carnis curam ne feceritis.
 Quæ lectio tantum potuit, vt
 statim in lachrymas solutus cō-
 stituerit omni relicta impurita-
 te, continentiam suam Deo con-
 secrare. Meditatio etiam pro-
 dest, non fœditatum & spurcitia-
 rum obiecti vitiosi, sed damno-
 rum & præmiorum, vel libidi-
 nis, vel castitatis. Ad libidinis
 etiam vim opprimendam valet
 confessionis, & sacrosanctæ Eu-
 charistiæ vsus; est enim frumen-
 tum electorum, & vinum germi-
 nans

minans virgines. Mortificatio
 tandem cum primis facit ad re-
 stinguenda Ætnæ incendia, eaq;
 tam interna, quam externa. Pri-
 or non accipit, vel acceptas co-
 gitationes turpes statim ex ani-
 mo rejicit. Posterior assumit ea
 omnia quæ corpus affligunt, ve-
 xant & spiritui subijciunt, cuius-
 modi sunt cilicia, disciplina, hu-
 mi cubationes, ieiunia, vigilia,
 positiones acerbæ, cibi insuaues,
 frigoris incommoda &c. Mediis
 his celerrimè utendū est, resistē-
 dumq; adeo primis insultib⁹ in-
 temperantiæ, ne in aridum fœnū
 carnis extrinsecum aliquod in-
 feratur incensū. Qui id perfo-
 cordiam facere negligit, hostiq;
 repente se non obicit, certū scit
 ar non futura sibi in hac pugna,
 q̄ ille ait, Salmacida spoliā si-
 ne sanguine & sudore. Nō habet
 igitur impius causam vllam cur
 huic

huic ille
 tribuat, p
 pam om
 illis eam
 mancipi
 hærescer
 core suo

Peccator

A Ca
 siffi

ad munc
 gravem
 suorum
 um exp
 no aut
 plurimi
 ant. M
 mero o
 verbis :
 neque ea
 diligit m

huic illecebri carnis peccata sua
tribuat, plures ve. o. cur in se cul-
pam omnē illorum conferat; in
illis eam, quod ei, carnis, utpote
mancipio, ad turpes delicias ad-
herescere, & ut iumētum in ster-
core suo computrescere libeat.

CAPVT XIX.

*Peccator mundum suorum scelerum
patronum constituit.*

ACarne, hominis hoste infē-
sissimo, gradū impius facit
ad mundū, superiore non minus
graue & infestum, ab eoque
suorum flagitorum patrocini-
um expectat, grauissimæ omni-
no authoritatis, quam omnes
plurimi scilicet facere debe-
ant. Magno omnino esse nu-
mero ostendit D. Ioannes his
verbis: *Nolite diligere mundum,* ^{1. Io. 2. 15.}
*neque ea quæ in mundo sunt; si quis
diligit mundum, non est charitas Patris*
huic